

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10, 15.

Anul VII.

București.

No. 3.

Adevărata servire.

„Dacă ochiul tău este sănătos,
trupul tău va fi plin de lumină”.

Curățimea gândirii, deplina consacrare pe altarul lui Dumnezeu, este condiția arătată de cuvintele Mântuitorului. Lasă ca gândul să fie sincer și neîndoelnic, pentru a discerne adevărul și a-l urma cu orice preț, și vei primi lumina divină. Adevărata sfințenie începe atunci când a încetat orice legătură cu păcatul. Atunci limbajul inimii va fi ca al apostolului Pavel: „Fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus”. „Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul Meu. Pentru el am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos”. Filip. 3, 14. 8.

Dar când ochiul este orbit din pricina iubirii personale, atunci nu e decât întunec. „Dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întunec”. Acest întunec îngrozitor eră ceea ce învăluisse pe Iudei în necredința lor de neînvins, făcându-le imposibil faptul de a putea aprecia caracterul și misiunea Aceluia care venise să-i salveze din păcatele lor.

Ispita începe prin îngăduirea ca mintea să fie îndoelnică, să fie nestatornică în credința față de Dumnezeu. Dacă nu alegem să ne predăm cu totul lui Dumnezeu, atunci suntem în întunec. Când facem o

singură rezervă, noi lăsăm deschisă o ușă prin care Satan poate intra spre a ne conduce prin ispitele lui în afară de drumul drept. El știe că dacă poate să ne întunece vederea, astfel încât ochiul credinței să nu poată vedea pe Dumnezeu, nu va mai fi nici o piedică contra păcatului.

Mărimea unei dorinți păcătoase arată amăgirea sufletului. Fiecare îngăduire a acestei dorinți înjosește și mai mult pe om înaintea lui Dumnezeu. Urmând cărarea aleasă de Satan, noi suntem impresurați de umbra răului, și fiecă pas conduce în întunecul profund, și mărește orbirea inimii.

În viața spirituală ca și în viața firească se constată aceeași lege. Cel ce șade în întunec va pierde în cele din urmă puterea vederii. El este închis într'un întunec mai des decât cel dela miezul nopții; și pe el nu-l poate lumina nici strălucirea cea mai puternică dela amiază. El „umblă în întunec, și nu știe încotro merge, pentru că întunecul i-a orbit ochii” 1 Ioan 2, 11. Prin continua „nutrire a răului, prin disprețul viclean față de invitațiile iubirii divine, păcătosul pierde iubirea față de dorința după Dumnezeu, condiția cea mai însemnată pentru a primi lumina cerească. Invitația harului este încontinuu plină de iubire, lumina este tot atât de strălucitoare ca și atunci când de prima dată a căzut asupra sufletului său; dar glasul cade în urechi surde, lumina în ochi orbi.

Nici un suflet nu este părăsit cu totul de Dumnezeu în calea s'a proprie încât să nu mai fie speranță de mântuirea lui. „Omul se întoarce dela Dumnezeu, nu Dumnezeu dela el”. Tatăl nostru cel ceresc ne urmărește cu chemările, avertizările, și asigurările pornite din milă pentru noi, până când ocaziile și privilegiile cele mai mari se vor dovedi zadarnice. Răspunderea rămâne asupra păcătosului. Impotrivindu-se astăzi Spiritului lui Dumnezeu, el pregătește calea pentru a doua împotrivire față de

lumină când ea vine cu putere mai mare. În chipul acesta el trece dela un fel de împotrivire la altul, până ce lumina nu-l va mai impresiona, și el va încetă să răspundă în vreun chip Spiritului lui Dumnezeu. Astfel încât „lumina care este în tine” a ajuns a fi întunec. Adevărul cel mai prețios pe care îl cunoaștem, a ajuns să fie denaturat într'un așa chip încât să producă orbirea sufletului”. — „Cugetări depe Muntele Fericiților”, p. 136—138.

Altarul familiei.

INTEMEIETORII FAMILIEI.

Ori cât de prevăzător și înțelepțește s'ar fi început viața de căsătorie, totuș numai puține perechi sunt cu desăvârșire unite, când se săvârșește ceremonia căsătoriei. Adevărata unire a celor doi în căsătorie, este lucrarea anilor ce vin mai târziu. Atunci când viața cu povara ei de griji și turburări întâmpină perechia de curând căsătorită, înfățișarea romantică pe care închipuirea o dă adeseori căsătoriei, dispare. Soțul și soția ajung să cunoască unul altuia caracterul, așa cum fusese imposibil să-l cunoască în legăturile de mai înainte. Acesta este timpul cel mai critic din viața lor. Fericea și rodnicia întregii lor vieți viitoare depind de calea pe care o iau acuma. Ei trebuie să ia calea cea bună. Adesea ei descoperă unul altuia slăbiciuni și defecte nebănuite; dar inimile pe cari iubirea le-a unit, vor descoperi și calități tot așa necunoscută până acum. Toți ar trebui să caute ca mai bine să găsească însușiri decât defecte. Adesea propria noastră atitudine, atmosfera care ne înconjoară pe noi, hotărăște ceia ce ni se va descoperi în celălalt. Sunt mulți cari consideră exprimarea iubirii ca o slăbiciune și ei se mențin într'o rezervă care respinge și pe ceilalți. Spiritul acesta nimicește curentul iubirii. Când impulsunile de sociabilitate, și noblețea sunt

oprimate, atunci ele se ofilesc și se distrug, iar inima rămâne stingheră și rece.

Ar trebui să ne ferim de greșeala aceasta. Iubirea nu poate să existe fără să se găsească calea de exprimare. Nu lăsa ca inima aceluia care este legat cu tine să se distrugă din lipsă de amabilitate și iubire.

E. G. White.

„Pe Urmele Marelui Medic”.

Astfel vorbește Domnul nostru Hristos.

Mă numiți Domn, și nu Mă ascultați ;
Mă numiți Lumină, și nu Mă vedeți ;
Mă numiți Calea, și nu mergeți după Mine ;
Mă numiți Vieță, și nu Mă doriți ;
Mă numiți Înțelepciune, și nu Mă urmați ;
Mă numiți Bun, și nu Mă iubiți ;
Mă numiți Bogat, și nu-Mi cereți nimic ;
Mă numiți Veșnic, și nu Mă căutați ;
Mă numiți Indurător, și nu Mă priviți cu
[incredere ;
Mă numiți Nobil, și nu Mă serviți ;
Mă numiți Puternic, și nu Mă onorați ;
Mă numiți Drept, și nu vă temeți de Mine.
Dacă vă condamn, să nu Mă muștrați.

Culegere.

PLANUL LUI DUMNEZEU.

Dumnezeu a stabilit dela început in planul Său de mântuire, pentru fiecare perioadă de timp, lucrarea, împrejurările și mijloacele prin care poporul Său trebuia să o facă. — Isaia 46, 10.

„S'a împlinit vremea, și împărăția lui Dumnezeu este aproape". Marcu 1, 15. „Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său". Galateni 4, 4.

Din aceste cuvinte ale Domnului, precum și din alte multe texte din Sfânta Scriptură, reiese foarte limpede că Planul pentru mântuirea oamenilor a fost întemeiat pe anumite timpuri, și oricât de mari ar fi eforturile sau dorințele oamenilor să schimbe sau să știrbească aceste timpuri hotărâte in planul de mântuire, ar fi zadarnice, și ar fi asemenea unei încercări omenești să aducă mai degrabă sau să întârzie venirea verii sau iernii sau să oprească cursul soarelui, lunii, sau stelelor. Dumnezeu a fixat o lege a voinții Sale tuturor creaturilor Sale, lege care este respectată de aceste creaturi ale Lui. Singur omul, in urma neascultării, s'a abatut și se abate dela legea voinței lui Dumnezeu, și drept rezultat își mănâncă roadele acestei abateri.

După cum Dumnezeu a stabilit pentru fiecare din cele patru anotimpuri ale anului lucrarea naturii pentru fiecare anotimp imparte, tot așa, El a stabilit dela început diferite perioade și diferite feluri de lucrare pentru timpul fixat spre mântuirea oamenilor, stabilind împrejurările și mijloacele prin cari această lucrare avea să atingă scopul propus ei de Dumnezeu.

Pentru a ne putea face o idee mai clară in această privință, trebuie să cunoaștem întâiu care a fost intenția lui Dumnezeu cu Comunitatea Sa de pe pământ? In privința aceasta găsim scris in Faptele Apostolilor cap. 26, 17-18 următoarele cuvinte: „Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor, la cari te trimet, ca să le deschizi ochii, să se întoarcă dela întuneric la lumină, și de subt puterea Satanei la Dumnezeu".

A fost și încă mai sunt timpuri când această lucrare de luminare și deschidere a ochilor oamenilor s'a făcut de credincioșii Săi conștient și inconștient, cu voia și fără voia lor, când credincioșii prin chiar numele pe care și-l puneau fără să-și dea prea mult seama de cele ce fac, săvârșiau această lucrare. Ei dădeau copiilor lor numele poate mai mult după starea și împrejurările in cari trăiau și dintr'o pornire a inimii lor, așa că din însăși numele primilor 10 familii filologii au compus o propozițiune profetică.

Adam, ceea ce înseamnă pe atunci om sau pământ.
Set, „ „ „ „ loștiitor.
Enos, „ „ „ „ in mizerie.
Cainan, „ „ „ „ demn de milă.
Maalaleel, „ „ „ „ Dumnezeu binecuvântat.
Iared, „ „ „ „ El se va pogori.
Enoch, „ „ „ „ a învăță.
Melusala, „ „ „ „ moartea lui va aduce.
Lameh, „ „ „ „ învinșilor.
Noe, „ „ „ „ pace, odihnă.

Aică, „Omul de pământ are nevoie de un loștiitor, căci este nenorocit și demn de milă, Dumnezeu binecuvântat Se va pogori, moartea Lui va aduce liniște celor învinși".

Pe măsură ce împotririle și greutatețile contra acestei lucrări de mântuire s'au înmulțit, Dumnezeu descoperi noi mijloace pentru ajungerea scopului Său. Pentru timpul din urmă, care a fost văzut de Dumnezeu ca cel mai greu timp, tot prin proorocul Daniel la cap. 12, 4, asigură pe poporul Său zicând că prin mijloacele științei va face lucrarea de curățire.

In lumina acestei proorociri vorbite acum 2500 de ani in urmă, vom putea cunoaște ușor că noile invenții și descoperiri de aparate și mașini rapide sunt o împlinire a unui cuvânt Dumnezeesc vorbit de însuș Dumnezeu cu mult mai înainte prin proorocul Moisi și regele prooroc David: „Ca ploaia curgă învățăturile mele, ca roua să cadă cuvântul Meu". „El își trimete po-

runcile pe pământ, Cuvântul lui aleargă cu iuteală mare". „Tot așa și Cuvântul Meu care iese din gura Mea, nu se întoarce la mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini lucrurile pentru cari l-am trimes". 5 Moisi 32, 2; Ps. 147, 15 și Isaia 55, 11.

Nici una din descoperirile și noile invenții ale veacului acestuia nu împlinesc mai exact această proorocie a profetilor, ca descoperirea presei. Mașina rotativă de tipar este in stare să tipărească 200.000 exemplare de ziare sau reviste pe oră.

Presa este factorul cel mai importat al omenirii, deci și in planul de mântuire ocupă un loc de primul rang. Să ne gândim numai dacă Dumnezeu nu ar fi descoperit omului arta aceasta, precum și darul cetirii și scrierii, mai ales pentru generațiunile din urmă, mântuirea ar fi fost mai anevoioasă având in vedere faptul că dacă cu tot scrisul Cuvântului lui Dumnezeu, Bibliei, și a părților din ea in miliarde de exemplare, Satan a putut să sucească și să șteargă adevărul și dreptatea lui Dumnezeu din inimile și mintea oamenilor, cu cât mai sigur i-ar fi izbutit planul său pierzător, mai ales cu generațiile ultimelor veacuri.

De multe ori se pune intrebarea: Unde stă scris că Domnul sau ucenicii au îndeplinit lucrarea lor prin distribuirea de literatură sfântă. Acest mijloc de care se servește Dumnezeu pentru aducerea la îndeplinire a planului Său de mântuire, este un mijloc special prevăzut de Dumnezeu dela început și prorocit cu mii de ani înainte pentru timpul din urmă. Dumnezeu a știut de ce a prevăzut acest mijloc pentru timpul din urmă. Lumea din urmă este o lume plină de răutăți, așa după cum e descrisă in 2 Tim. 3, 1-16 și 4, 2-4; 2 Petru 3, 3-5, și acolo unde picior de muritor nu poate străbate, Domnul îndreaptă pe acești oaspeți muți și de multe ori neașteptați, și cari își îndreaptă calea și străbat cele mai tainice locuri, aducând la îndeplinire voința lui Dumnezeu. Isaia 55, 11.

Cuvântul Domnului din Evanghelia lui Marcu 1, 15 și din Galateni 4, 4 spune că

Dumnezeu nu aduce nimic mai înainte de timpul hotărit și nici nu face nimic până nu descoperă taina Sa servilor Săi, Amos. 3, 7. Nimic din Cuvântul Domnului odată vorbit nu se poate știrbi. Dumnezeu a fixat pentru toate timpurile planului de mântuire, lucrarea Sa, condițiile și mijloacele de îndeplinire. „Ferice de cine cetește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile din ea! „Și îngerul... a jurat pe Cel ce este viu in vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă, ci că in zilele in cari îngerul al șaptelea va sună din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor". Apoc. 10, 5—7.

Leon Bălan

Primele roade din Abisinia.

Sunt câțiva ani de când am pătruns cu Solia Adventă in acest ținut foarte vechiu și plin de interes. Multă vreme am avut de întâmpinat o mulțime de greutăți, și chiar și acum, deși am început să vedem rezultatele lucrărilor noastre, totuși pretutindeni se mai găsesc probleme dificile ce trebuiesc rezolvate. Misionarii noștri credincioși din acest ținut, au simțit o mare bucurie in inimă văzând pe acești băștinași cum își predă inima lui Isus. Acum aproape un an s'a ținut primul botez, și după aceea zece fii băștinași ai acestui ținut și-au urmat pe noul Domn prin apa botezului. De atunci au pornit și alții pe aceeaș cale și s'au unit cu noi.

Să ne reamintim de acești lucrători băștinași și să ne rugăm pentru ei spre a primi curaj și credință dela Dumnezeu in mijlocul tuturor împrejurărilor grele. Deasemenea să ne rugăm ca ei să fie plini de succes in vestirea Adevărului, astfel încât multe suflete să poată fi câștigate pentru Domnul.

W. E. Read.

Evanghelia în Luoland, Africa de est.

De curând ne-a sosit o scrisoare foarte interesantă și incurajatoare din partea predicatorului W. W. Armstrong, care lucrează la misiunea Kanyadoto în Kavirondo, Africa de est. Deși scrisoarea este personală, totuși cuprinde o parte care cred că va interesa mult pe toți cetitorii noștri.

„Acum câțva timp am raportat că am despărțit satul misionar. După despărțirea satului, organizai două sate mai mici cu un total de 25 de colibe. Aceasta înseamnă că 80 de familii au părăsit și și-au clădit casele în districtul școlii. Casa de trestie clădită de mine anul trecut pentru copii, ajunsese să fie neincăpătoare pentru cei 40 de copii cari ne vizitau. Acum ea este și mai mică pentru cei 100 de copii ce vin din toate satele învecinate. Astfel că ei se adună sub un smochin pentru a învăța lecțiunile și textele și pentru a reprezenta cu ajutorul măsuței de nisip ceea ce au învățat. Cea mai mare plăcere din Sabat

mi-o găsesc stând și privind pe evanghelistul K. Olan, instruind pe acești copii asupra plidelor și învățaturii lui Hristos. Minte lor este plastică și prinde repede adevărurile ce le sunt predate. Incontinuu mă gândesc la cuvintele catolicilor. — „Dați-ne un copil de 12 ani și noi vom face din el un catolic zelos până ce va muri“. Această afirmație cuprinde foarte mult adevăr. Lucrarea pentru copii aduce mari foloase și asigură o mai mare făgăduință pentru viitorul lucrării din Africa“.

Să ne reamintim de acești lucrători în rugăciunile noastre. Să ne rugăm ca Dumnezeu să le dea curaj și să-i susțină și pe deasupra să-i facă niște adevărați câștigători de suflete pentru împărăția Domnului.

W. E. Read.

Secretarul misiunii externe.
Diviziunea Europeană.

O schiță a triumfului evangheliei în Kisii.

Nouăzeci la sută din băștinașii de aci încă se mai îmbracă cu piei în loc de haine de bumbac sau lână; mulți nu poartă alt vestmânt afară de câteva brățări și una sau două salbe. Ei nu au aproape nici o cunoștință de felul cum să se îmbrace sau cum să-și clădească casele. Ei vorbesc foarte gramatical, însă nu au o formă proprie de scriere, și nici vreo civilizație veche, spre a se lăuda cu ea.

Inchinarea la idoli nu este cunoscută. Ei au cunoștință despre un Dumnezeu pe care îl numesc Creator, dar căruia nu I se închină niciodată; și în legătură cu multele lor obiceiuri, se spune că au o neînțeleasă teamă de „spiritele morții“. Ospitalitatea

practicată de ei este în contradicție cu starea lor fără de nici o speranță; căci starea decăzută în care se găsesc femeile lor, pe cari le vând ca pe niște vite, sărbătorile lor păgânești, starea nenorocită și murdăria în care trăesc, precum și necunoștința celor mai de căpetenie reguli ale sănătății, îi califică cu drept cuvânt ca sălbatici.

Dar să ne aducem aminte că și pentru aceștia a suferit Isus Hristos, pentru ca prin suferința Sa ei să poată găsi fericirea deplină. Lucrul ce ne cere Dumnezeu astăzi, este să ne jertfim pe noi înșine cu tot ce avem pe altarul Său pentru ca să facem posibil și acestor oameni să afle fericirea ce este în Isus Hristos.

Puterea cântecului.

„Istoria cântecelor din Biblie este plină de inspirații pentru compunerea atât a muzicii cât și a cuvintelor. Deseori muzica își pierde din frumusețea ei prin aceea, că servește scopurilor celui rău, și în chipul acesta ajunge a fi unul din mijloacele cele mai ispititoare. Dar, folosită în mod înțelept, ea este un dar prețios al lui Dumnezeu, având de scop să îndrepte cugetele către subiecte mari și nobile, și să miște și înalte sufletul.

După cum fii lui Izrail, în timpul călătoriei lor prin pustiu, își înveseleau calea înălțând imnuri sfinte, tot astfel și astăzi Dumnezeu îndeamnă pe fii Săi ca în acelaș fel să-și facă plăcută viața lor de pelerini. Sunt puține căi mai pline de succes pentru imprimarea cuvintelor Lui în minte, decât repetarea lor prin cântec. Și un astfel de cântec are o putere uimitoare. El are puterea să învingă firea cea aspră și needucată; puterea de a însufleți o idee și a deșteptă simpatia; să încurajeze conlucrarea, să risipească tristețea, și tot ce distruge curajul și slăbește puterea.

Este unul din mijloacele cele mai bune pentru a imprimă adevărul în inimă. Cât de adesea, unui suflet greu apăsător și gata să-și piardă orice speranță, memoria îi reamintește vreun cuvânt al Domnului, un cântec din copilărie de mult uitat, și atunci ispita își pierde puterea, vieța ia o nouă înfățișare și își alege o nouă țintă, iar curajul și bucuria sunt împărțite și altora.

Însemnătatea cântecului ca mijloc de educație, nu trebuie pierdută din vedere. Faceți ca în familie să se audă cântece, și anume cântece plăcute și sfinte, și atunci vor fi mai puține cuvinte urite, și mai multă veselie, speranță, și bucurie. Să se cânte în școală, și copiii se vor apropia mai mult de Dumnezeu, de învățătorii lor, și între ei înșiși.

Ca parte de cult, cântarea are aceeaș in-

semnătate de închinare ca și rugăciunea. Cu adevărat, deseori cântecul este o rugăciune. Dacă copilul este învățat să înțeleagă lucrurile așa, atunci el va cugeta mai mult la însemnătatea cuvintelor pe cari le cântă, și va putea fi mai repede influențat de puterea lor.

Când Mântuitorul ne duce în pragul Veșniciei, îmbrăcându-ne cu gloria lui Dumnezeu, să fim gata a prinde cuvintele de slavă și mulțumire ale corului ceresc dimprejurul tronului: și când ecoul cântecului îngeresc a început să se audă în căminul nostru de pe pământ, inima se va apropia cât mai mult de cântăreții cerești. Comuniunea cerească începe pe pământ. Aici învățăm gama cântării ei de laudă". — „Educația”. p. 167—168.

În timpul ultimelor crize.

„În mijlocul întunecului profund din timpul ultimelor zile ale pământului, lumina lui Dumnezeu va străluci mai puternic ca ori când, și imnul speranței și încrederii se va auzi în melodiile cele mai armonioase și mai înălțătoare.

„În ziua aceea, se va cânta următoarea cântare în țara lui Iuda:

„Avem o cetate tare:

Și Dumnezeu pus-a în ea mântuirea Sa
[drept zid și val.

Deschideți porțile,

Și va intra în ele poporul drept, ce pă-
[zește credințioșia sa.

Pe cel cu cugetarea statornică

Il vei păzi în pace desăvârșită:

Căci în Tine se încrede.

Încredeți-vă în Domnul pe vecie,

Căci Stâncă eternă este Domnul Dum-
nezeu". — „Educația”. p. 166—167.

Influența personală. Să ne stăpânim vorbele!

Predicile cele mai puternice ce se rostesc vreodată, trebuie să se găsească în viețile persoanelor ale căror fapte sunt conforme cu voința lui Dumnezeu. Lumea este mai puțin influențată de ceea ce vorbim decât de ceea ce trăim; și oamenii sunt atenți să vadă dacă ceea ce spunem corespunde cu faptele noastre.

Dintre toți oamenii, făcarnicii trebuie să dojenți mai mult. Aceasta este singura clasă de oameni condamnată de Hristos.

După cum, în timpul șederii pe pământ, Hristos a reprezentat în viața Sa caracterul Tatălui Său, tot astfel și creștinii să reprezinte în viața lor caracterul lui Hristos.

Acei cari nu trăesc creștinismul pe care îl vorbesc, reprezintă într-o lumină falsă caracterul lui Hristos și al Tatălui înaintea lumii, și se așează în calea altora de a fi întorși și salvați din păcate.

Dar acela care trăește creștinismul pe care îl vestește cu gura, este o epistolă vie ce cuprinde în ea veștile cele frumoase ale mântuirii, și viața lui sfântă va avea o puternică influență spre bine, și va câștiga suflete pentru Hristos.

Creștinul de formă, care el însuși nu merge pe calea dreaptă, nu va fi în stare niciodată să aducă pe alții pe calea dreaptă; căci viața pe care o duce va fi o tăgăduire a lucrurilor pe cari le pretinde, și va împiedica pe alții să primească condițiile de mântuire.

Întăiu, îndreaptă-te pe tine însuși, și după aceea vei fi în stare să ajuți și pe alți oameni. Adu-ți aminte că nu poți să împarți altora un lucru pe care nici tu însuși nu îl ai, și nu poți să ridici pe altul la o treaptă mai înaltă decât unde ești tu.

„Timpul nostru aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Sa, și noi ne aflăm sub cea mai solemnă obligație de a o folosi spre mărirea Lui. Asupra nici unui talent pe care ni l-a dat El, nu ne va trage la răspundere cu o mai mare stricteță decât asupra timpului nostru”. E. G. White, „Pildele Domnului”, p. 345.

Nu putem avertiza destul pe părinți contra răului obiceiului de a vorbi înaintea copiilor, lucruri, pe cari ei nu trebuie să le știe, în speranță că ei n'au băgat de seamă sau că n'au ascultat. Nu vă credeți în această iluziune, micile lor urechi sunt foarte mari deschise; little pitchers have long ears, zice un proverb, „ulcioarele mici au urechi mari”; copilul nu pricepe nici o silabă din convorbirea noastră, și mai târziu, poate, își va aduce aminte de cuvintele pronunțate și va prinde sensul subiectului care atunci îi eră neînțeles.

Câte semințe primejdioase n'au fost aruncate în inteligențele tinere din cauza imprudențelor regretabile! La început acestea nu sunt decât un germene, o suflare, care pătrunde și se adresează sentimentelor; dar sufletul tânăr e atât de gingaș, atât de maleabil, încât nu se poate veghea destul asupra lui, nici nu se poate controla impresiunile produse; ceara moale se întărește, se învârtosează, plâpândul boboc este totdeauna expus atacurilor instinctului rozător înainte de a fi atins deplina sa dezvoltare.

Să veghem, deci, asupra acțiunilor noastre, asupra cuvintelor noastre în prezența micilor ființe, cari ne-au fost încredințate, Din „La Famille”.

M. Ransson.

„O mare sărăcie de acțiune se găsește adesea acolo unde e cea mai mare bogăție de cuvinte.” (Confucius.)

„Fericit creștinul ale cărui cuvinte sunt în armonie cu faptele sale și ale cărui fapte nu desmint cuvintele sale.” (S. Ephrem.)

„Cuvântul arată pe om; rădăcina limbii e în inimă. Dacă vrei să cunoști dacă un om are o judecată sănătoasă și o voință bună, fii atent la convorbirea sa, studiază cuvintele sale, și oricât de misterios ar fi el, îl vei cunoaște cum este.” (S. François de Sales.)

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 11—12 Martie, 1927.

Pavel la Atena.

Textul biblic : Fapte 17, 16-34.

De memorizat : „El dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile”, Fapte 17, 25.

1. După ce Pavel a plecat din Berea, veni la Atena, un oraș foarte frumos, capitala Greciei. Acolo erau multe temple de marmură albă, statui de marmură și de aur, și în acest oraș mai erau și minunate picturi pe cari călătorii din alte ținuturi veniau ca să le vadă. Multe din aceste statui reprezentau pe zii păgâni la cari se închinau Grecii. Altarele erau clădite în lungul stradelor, și pe ele erau depuse flori și fructe ca un sacrificiu zeilor.

2. Pavel eră singur în acest oraș mare și păgân. Pe când aștepta pe Sila și pe Timotei, el se turbură foarte tare văzând la fiecui pas câte un templu de al idolilor. Cu Iudeii discută în mica lor sinagogă, „iar în piața stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe cari-i întâlnea. Oamenii cei nepoliticoși și nebinevoitori ar fi zis: „Ce vrea să spună palavragiul acesta?” Alții spuneau: „Pare că vestește niște dumnezei străini”. Ei spuneau lucrurile acestea fiindcă Pavel vestea „pe Isus și învierea”.

3. Bărbații din Atena au dus pe Pavel într'un loc din oraș numit Areopag, un loc unde stătuseră cei mai mari oratori ai lor. Ei i-au spus; „Tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea dar să știm ce vrea să zică aceasta. Căci toți Atenienii și străini, cari stăteau în Atena, nu-și petreceau vremea cu nimic altveva decât să spună sau să asculte ceva nou.

4. „Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului”. El le spuse că pe când mergea pe străzile lor și lua seama la zii la cari se închinau ei, a găsit un altar pe care erau scrise aceste cuvinte; „Unui Dumnezeu necunoscut”. El le spuse că dorește să le vorbească despre acest Dumnezeu pe care ei nu-L cunosc.

5. Pavel le spuse că Acela despre care le predică este un „Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea”. Adevăratul Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de oameni. El nu are nevoie de sacrificii de mâncare sau alte daruri; căci „El dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile”. Tot ceace cere El în schimb este ca fiecare să-L dea o inimă iubitoare și supusă.

6. Pavel le spuse că adevăratul Dumnezeu a făcut pe toți oamenii, și că dela orișicare El cere să-L iubească așa după cum un copil își iubește pe tatăl său, și să se iubească între ei ca și frații și surorile dintr'o familie. Dumnezeu este Tatăl nostru, și El „nu este departe de fiecare din noi”. Nu trebuie să ne inchipuim că El „este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite” de mâna omului, făcând astfel un chip sau un idol.

7. Pe când le vorbea, Pavel spuse că Dumnezeu privește cu milă și îngăduință spre oameni când ei nu cunosc nimic despre El; dar acum El vestește fiecăruia să se întoarcă la El și să creadă în Fiul Său Isus Hristos. Dumnezeu a hotărât o zi când va judecă pe toți oamenii, pentru a vedea dacă au fost ascultători de Dumnezeu. Oricine poate cunoaște că Dumnezeu are toată puterea să facă aceste lucruri, căci El a înviat pe Isus dintre morți.

8. „Când au auzit ei de învierea morților unii își băteau joc, iar alții au zis: „Asupra acestor lucruri te vom ascultă altădată”. Grecii cei mândri ascultaseră neplăcuta învățătură a lui Pavel despre nebulnia închinerii la zii de lemn și de piatră, și nu-l intreruseră când le vorbea despre adevăratul Dumnezeu, și despre venirea zilei de judecată; dar când le vorbi despre învierea cuiva dintre morți, s'au întors cu dispreț și nu au mai vrut să asculte.

9. „Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor”. Foarte puțini bărbați din Atena au crezut în solia vestită de Pavel, așa că el se gândi că nu ar fi prea bine să mai stea între ei;

deci lăsa mulțimea iubitoare de plăceri și servă a idolilor să meargă în calea pe care și-o alesese.

Intrebări.

1. De ce a plecat Pavel din Berea? Unde s'a dus? Ce știi despre Atena?

2. Ce a făcut aci Pavel? Ce ziceau oamenii?

3. Unde au dus bărbați din Atena pe Pavel? Ce i-au spus? Cum își petrecea vremea poporul din această cetate?

4. După aceasta ce a făcut Pavel?

5. Cine le spuse Pavel că este adevăratul Dumnezeu? Unde nu locuște El? De ce nu are El nevoie? Ce dă El tuturor? Ce cere El în schimb?

6. Ce spuse Pavel că a făcut adevăratul Dumnezeu? Ce cere El dela oameni să facă? Ce este Dumnezeu pentru noi? De ce nu este greu să-L găsim? Cu ce nu se aseamănă El?

7. Spre cine privește Dumnezeu cu milă? Ce este vestit acum fiecăruia? Ce zi a hotărât El? Ce a făcut Dumnezeu spre a arăta că El are puterea să facă lucrurile acestea?

8. Ce au făcut unii când au auzit de învierea morților? Ce ascultaseră ei în liniște? Ce ia făcut să devină disprețuitori?

9. Ce a făcut atunci Pavel? Ce au făcut câțiva oameni cari îl auziseră vorbind? Ce lăsa Pavel pe poporul din Atena să facă?

Lección 12 — 19 Martie, 1927.

Pavel la Corint; sfârșitul celei de a doua călătorii misionară a lui Pavel.

Textul biblic: Fapt. 18, 1—22.

De memorizat: „Eu sunt cu tine: și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău”. Fapte 18, 10.

1. După ce Pavel predicase pe Agropole în Atena, părăsi orașul acesta și se duse la Corint. Acesta era un oraș mare și fru-

mos, având în față marea albastră și înapoia lui ridicându-se un munte prăpăstios. Multe corăbii veniau în port, aducând aromate, fructe, și diferite lucruri scumpe de prin alte țări. Pe străzi erau sclavi, negustori, marinari, și vânzători de mărunțișuri. De multe ori acești oameni făceau în grabă loc sclavilor cari duceau un fel de scaun-pat, în care stătea un om bogat îmbrăcat în haine scumpe, prea mândru pentru a merge printre poporul de rând. Dar atât bogatul cât și săracul se inchinau la idoli, și cu toții erau lipsiți de Isus.

2. Când Pavel veni la Corint, găsi pe un Iudeu numit Acuila și pe soția lui Priscila, pe cari regele îi alungase din ținutul lor. De sigur că Pavel a fost bucuros găsind pe acești prieteni. Acum el nu avea nici bani, așa că trebuia să se mai ocupe de meseria lui pentru a putea câștiga ceva. „Și fiindcă el era de aceeași meserie rămase la ei și lucrau, căci erau de meserie făcători de corturi. Și vorbea în sinagogă în fiecare sâmbătă, și înduplecă Iudei și Eleni”.

3. Cu oare care timp mai înainte, Sila și Timotei fuseseră lăsați în Berea, și Pavel părăsi Atena mai înainte ca ei să fi ajuns în acest oraș. Acum, acești lucrători întâlniră pe Pavel la Corint. Pavel predică Iudeilor cu foarte multă putere, vestindu-le că Isus este Fiul lui Dumnezeu. Iudeii nu voiau să creadă, și de aceia vorbeau cuvinte pline de mânie. Atunci Pavel le spuse: „Sângele vostru să cadă asupra capului vostru; eu sunt curat. De acum încolo, mă voi duce la Neamuri”.

4. Când Pavel spuse Iudeilor că sângele lor trebuie să cadă asupra capului lor, el voia să-i facă să-și dea seama de păcatul lor propriu dacă nu credeau în Isus, căci el se străduise cât putuse pentru ei, așa că nu puteau să-l invinuească dacă se pierdeau.

5. Apoi Pavel „a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era vecină (în apropiere) cu sinagoga.” Iust era un credincios dintre păgâni. „Și Crisp, mai marele sinagogii crezută împreună cu toată casa lui în Domnul.” Deasemenea

au mai crezut și au fost botezați mulți alții. Cu toate acestea Pavel nu eră mulțumit. Poporul părea a fi așa de înrăutățit, și atâția îi îngreunau lucrarea, încât începă să se gândească să părăsească Corintul.

6. „Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într'o vedenie: „Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea, căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate“. Aceasta umplu inima lui Pavel de curaj. „Aici a rămas un an și șase luni, și învăță printre Corinteni Cuvântul lui Dumnezeu“.

7. După ce Pavel stătă un așa de lung timp în Corint, Iudeii se răsulară din nou din pricina lui. S-au ridicat împotriva lui și l-au dus înaintea lui Galion, guvernatorul zicând: „Omul acesta atâță pe oameni să se închine lui Dumnezeu într'un fel care este împotriva Legii“. Pavel eră aproape să vorbească, când guvernatorul spuse Iudeilor că dacă cu adevărat Pavel ar fi făcut rău, el i-ar ascultă și l-ar pedepsi; dar fiindcă nu făcuse așa ceva n'a vrut să-i asculte, și-i izgoni dela el.

8. Mai mulți Greci stăteau și ei și priveau și când au văzut că Iudeii au fost dați de rușine de guvernator, au pus mâna pe conducătorul sinagogii care luase locul bunului Crisp, și l-au bătut înaintea scaunului de judecată unde ei speraseră să vadă pe Pavel dezonorat și poate pedepsit.

9. Pavel mai rămase un oarecare timp în Corint după ce iudeii îl învinuiseră înaintea guvernatorului Roman. Mulți au crezut cuvântul vorbit de Apostol, și au ajuns să iubească și să asculte de Isus, așa încât s'a ridicat o biserică în acest oraș. Apoi își luă la revedere dela frații săi, și merse cu corabia peste mare până la Efes. Prietenii lui merșeră cu el la Efes și rămaseră acolo. Pavel „a intrat în sinagogă, și a stat de vorbă cu Iudeii, cari l-au rugat să rămână la ei mai multă vreme. El însă n'a voit, ci și-a luat rămas bun dela ei, și a zis: „Trebuie numaidecât ca sârbătoarea care vine, s'o fac în Ierusalim. Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăș la voi“.

10. „Și a plecat din Efes. S'a dat jos din corabie în Cezarea, s'a suit la Ierusalim, și după ce a urat de bine Bisericii (din Ierusalim), s'a pogorit în Antiohia“. Astfel se sfârși a doua călătorie misionară a lui Pavel.

Intrebări.

1. După ce Pavel părăsi Atena, unde merse? Ce poți spune despre acest oraș?

2. Pe cine a găsit Pavel în Corint? Ce făcuse regele lor? Pentru ce nu mai putea Pavel să predice? De ce alese el să locuească cu Acuilă și Priscila? Ce făcea el în fiecare sâmbătă?

3. Ce știi despre Sila și Timotei? Ce solie vesteă Pavel cu foarte multă putere Iudeilor? Când se mâniară, ce le spuse Pavel?

4. Ce voiă Pavel să facă prin aceste cuvinte? De ce nu putea să fie învinuit?

5. Apoi unde a intrat Pavel? Unde locuia acesta? Ce om însemnat a fost condus să creadă în Isus? Ce au mai făcut alții? Cu toate acestea ce simțimânt aveă Pavel despre lucrarea lui? Ce se gândi să facă?

6. Ce spuse Domnul lui Pavel în vedenie? Ce schimbare aduse aceste cuvinte în inima lui Pavel? Cât timp stătă Pavel în Corint?

7. După aceasta ce s'a întâmplat?

8. Ce făceau mai mulți Greci? Când aceștia au văzut că guvernatorul nu dă atenție Iudeilor, pe cine au pus mâna? Cum au fost și mai mult rușinați Iudeii?

9. Care a fost rezultatul lucrării lui Pavel în Corint? Apoi spre ce oraș merse cu corabia? Cine merse cu el la Efes? Ce a făcut Pavel în Efes? Ce l-au rugat frații? Unde gândiă Pavel să se ducă neapărat? La ce doriă să ia parte în Ierusalim?

10. După ce a plecat cu corabia dela Efes, unde a debarcat? Apoi spre ce oraș merse? Când se întoarse în Antiohia, ce călătorie misionară se sfârșise?

Repetiția.

Textul biblic : Fapte 9, 23 până la 18, 22.

De memorizat : Repetiția textelor din cursul trimestrului.

1. Saul a trebuit să fugă din Damasc, dar după un timp se întoarse și predică cu mare putere. Dar Iudeii își astupară urechile ca să nu audă Evanghelia, și „s'au sfătuit să-l omoare”. Pavel află despre aceasta, așa că „ucenicii l-au luat și l-au coborît prin zid, dându-l jos într'o coșniță”, și el scăpă fugind la Ierusalim.

2. Petru, făcând vizite dintr'un loc în altul, ajunsese în Lida, unde găsi pe un bărbat bolnav în pat de opt ani. În numele lui Isus, Petru i-a zis să se scoale și să-și facă patul. Și bărbatul se ridică îndată și era sănătos și plin de putere.

3. O femeie foarte bună cu numele de Căprioara, ce trăia în Iope, se îmbolnăvi și muri. Când veni Petru, el îngenunchă și se rugă și apoi zise Căprioarei să se scoale. Ea își deschise ochii, și Petru o ajută să se ridice și o dădu prietenilor ei vie și sănătoasă. Mulți au crezut în Isus prin predică lui Petru.

4. Un inger se arătă sutașului Roman, Corneliu, ce trăia în Cezarea, și-i spuse să trimeată la Iope după Petru ca să vină și să-i istorisească despre Isus. Într'o vedenie Domnul arătă lui Petru să nu numească „pe nici un om spurcat sau necurat”. Din aceasta Petru înțelese că trebuie să predice atât păgânilor cât și Iudeilor. Petru merse cu solii veniți din partea lui Corneliu. Pe când vorbea celor ce se adunaseră să-l asculte, Spiritul Sfânt veni asupra tuturor cari ascultau, și ei au fost botezați.

5. Răul rege Irod omori pe apostolul Iacob cu sabia, și închise pe Petru, având de gând să-l omoare după Paște. Biserica din Ierusalim se rugă în fiecare zi pentru Petru care era în închisoare legat de doi soldați, iar înaintea ușii mai erau încă alți străjeri. Dar ingerul Domnului veni în închisoare,

și conduse pe Petru afară prin poarta de fier în oraș, și astfel îi dădu libertatea.

6. Barnaba și Saul fuseseră trimiși de biserica din Antiohia ca misionari în afară, pentru a duce și altor ținuturi evanghelia. Ei au mers cu corabia spre insula Cipru și au predicat în multe locuri. La Pafos, un om rău numit Elima se siliă să pună piedici lucrării lor. Saul îl muștră, și Elima a fost lovit cu orbire pentru un timp. Sergius Paulus, guvernatorul insulei, crezută în Isus. De acum Saul a fost numit Pavel.

7. După aceasta, el și cu tovarășul său merse la Antiohia din Pisidia, unde predică atât la Iudei cât și la neamuri. Iudeii necredincioși s'au mâniat și au ațâțat pe oameni contra lui Pavel și Barnaba, și în cele din urmă aceștia au fost izgoniți din oraș afară.

8. Pavel și Barnaba au mers la Iconia, și Domnul săvârși multe semne și minuni prin ei, și o mulțime de oameni a crezut. Alungați din nou de Iudeii cei infurțiați contra lor, ei meraseră la Lистра. Aci Pavel, prin puterea lui Dumnezeu, făcu pe un olog să umble, și atunci poporul gândi că el și cu Barnaba erau zei păgâni, și doriau să le aducă sacrificii. Mai târziu, poporul aruncă cu pietre în Pavel și l-au târit afară din oraș, crezând că e mort, dar el se sculă și a doua zi părăsi acea localitate. După aceasta Pavel se întoarse la Antiohia din Siria, sfârșind astfel prima sa călătorie misionară.

9. Falșii învățători Iudei au început să facă turburare, zicând că neamurile trebuie să îndeplinească regulile iudaice sau altfel nu pot fi mântuiți. Deaceia s'a ținut la Ierusalim un sfat, și Petru, Pavel, și Barnaba au spus cum a binecuvântat Domnul pe neamuri. Acest sfat a hotărît să nu se ceară credincioșilor dintre neamuri nimic altceva decât ceea ce pretinde Domnul.

10. Pavel porni dela Antiohia în a doua sa călătorie misionară împreună cu Sila. Din nou vizită Derbe, Lистра, Iconia, și Antiohia din Pisidia. Într'o vedenie Pavel văzută pe un bărbat din Macedonia cerând ajutor, și îndată se ridică și porni la Filipi

Acı Pavel a scos spiritul rău dintr'o sclavă, iar stăpânii ei au făcut să bată și să închidă pe Pavel și pe Sila. La miezul nopți Pavel și Sila cântau imnuri de laudă lui Dumnezeu. Un cutremur de pământ deschise ușile închisorii. Temnicerul și familia lui au crezut în Isus.

11. După aceasta Pavel a vizitat Tesalonic. O mulțime de oameni veni la casa lui Iason căutând pe Pavel, dar în timpul nopții frații au trimis pe Pavel și pe Sila la Berea. Aici oamenii cercetau în fiecare zi Bibliile lor pentru a înțelege predica lui Pavel, și a putea crede.

12. În urmă, Pavel merse în marele oraș păgân el Atenci. El s'a turburat foarte mult văzând multe statui de ale idolilor precum și altarele așezate pe străzi. El predică depe Agropole, vorbind oamenilor despre „Dumnezeu necunoscut”, căruia îi zidise un altar. El spuse că adevăratul Dumnezeu a făcut toate lucrurile, și că nu este asemenea unui idol de aur sau argint sau piatră. Când le vorbi despre învierea lui Isus dintre morți, au început să-și bată joc. Pavel se gândi că nu ar fi bine să mai rămână, așa că părăsi Atena.

13. La Corint Pavel găsi pe Priscila și Acuila. El locui în casa lor, și lucrau cu toții împreună la facerea corturilor. El predică oamenilor, și mulți au crezut, așa încât s'a putut ridica o mare biserică în Corint. Aici el a stat un an și jumătate: după aceea merse la Ierusalim și se întoarse în Antiohia din Siria, sfârșind astfel a doua călătorie misionară a sa.

Intrebări.

1. După ce a fugit din Damasc, ce a făcut Pavel? Ce efect a avut predica lui asupra Iudeilor? Cum scăpă Pavel?
2. Ce minune a fost săvârșită în Lida?
3. Ce experiență minunată se întâmplă cu Căprioara?
4. Ce știi în legătură cu Corneliu?
5. Ce a făcut Irod? Cum a scăpat Petru?
6. Pentru ce au fost trimiși misionari

din Antiohia? Spre ce insulă au mers? Ce s'a întâmplat la Pafos?

7. Unde a mers apoi Pavel și Barnaba? Cui au predicat? Pentru ce au părăsit acest oraș?

8. Ce s'a întâmplat în Iconia? Dar în Lisra?

9. Cum au adus turburare falșii învățători? Ce a arătat Petru și Pavel și Barnaba? Ce a hotărât acest sfat?

10. Cine merse cu Pavel în a doua sa călătorie misionară? Ce orașe au vizitat? Ce văzdu Pavel în vedenie? Unde merse? Ce a făcut el pentru o sclavă? Ce rău veni peste apostoli? Cine s'a convertit?

11. Ce s'a întâmplat în Tesalonic? Ce erau doritorii să facă locuitorii din Berea?

12. După aceea, ce mare oraș a vizitat? Ce a făcut acolo? Cum au fost primite cuvintele lui?

13. Pe cine găsi Pavel în Corint? Ce au lucrat împreună? Ce făcea Pavel? Care a fost rezultatul? Apoi unde merse Pavel? Unde își sfârși a doua călătorie misionară?

Repetiția textelor de memorizat din cursul trimestrului

1. „Cel ce ne prigionă odinioară acum propovăduște credința, pe care căută s'o nimicească odinioară?” Gal. 1, 23.

2. „Rugăciunile și milosteniile tale s'au suit înaintea lui Dumnezeu, și El și-a adus aminte de ele”. Fapte. 10, 4.

3. „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor?” Fapte. 10, 34.

4. „Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut.”, Fapte. 11, 21.

5. „Domnul este ajutorul meu, nu mă voiui teme: ce mi-ar putea face omul?” Ebrei 13, 6.

6. „Domnul cunoște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire”. Ps. 1, 6.

7. „Să vă întoarceți dela aceste lucruri

deșerte la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pământul și marea, și tot ce este în ele". Fapte. 14, 15.

8. „Treci în Macedonia, și ajută-ne!” Fapte. 16, 9.

9. „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit”. Fapte 16, 31.

10. „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine?” Ioan 5, 39.

11. „El dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile”. Fapte. 17, 25.

12. „Căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău”. Fapte. 18, 10.

13. Repetiția textelor de memorizat din cursul trimestrului.

Lecțiunea 1 — 2 Aprilie, 1927.

Pavel și Apolo la Efes.

Textul biblic: Fapte 18, 23 până la 19, 20.

De memorizat: „Căzû temere peste dânși toți, și se măriă numele Domnului Isus”. Fapte 19, 17.

1. Deci după ce stătû cătăva vreme la Antiohia împreună cu biserica ce îl trimisese de prima dată ca misionar în afară, Pavel porni din nou în vizitarea bisericilor din Asia Mică. Aceasta a fost a treia lui călătorie misionară. Câteva din localitățile pe cari le-a vizitat au fost Derbe, Lистра, și Iconia despre care am studiat. Ușor ne putem închipui cu câtă bucurie trebuie să fi primit din nou credincioșii pe predicatorullor iubit, Pavel. Lucrarea făcută de el printre ei a fost foarte mult binecuvântată.

2. Domnul mai ridicase și alți lucrători cari să ajute la vestirea evangheliei în această parte a lumii. „La Efes, a venit un Iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și eră tare în Scripturi”. Apolo auzise pe Ioan Botezătorul predicând la fluviul Iordan, și crezuse solia lui Ioan găsind în ea fericirea.

3. Apolo a început să vorbească cu mult

curaj în sinagogă, și Acuila și Priscila l-au ascultat. De îndată au cunoscut că el nu aflase toată istoria lui Isus pe cari ei o auziseră dela Pavel, deaceea au vorbit cu el și i-au spus încheierea minunată a istoriei evangheliei, din care Ioan Botezătorul nu spusese decât începutul. După aceasta, Apolo predică cu o și mai mare putere, dovedind din Biblie că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

4. Pavel și-a reamintit de făgăduința de a se reîntoarce la Efes, și când ajunse, găsi acolo câțiva ucenici, și le-a zis: „Ați primit voi Duhul (Spiritul) Sfânt când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici n'am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt”. Atunci acești credincioși au spus lui Pavel că nu au știut decât despre Ioan și despre botezul lui.

5. Pavel le-a istorisit în totul despre Isus, și „când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în numele Domnului Isus. Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt s'a pogorit peste ei, și vorbeau în limbi și prooroceau. Erau cam doisprezece bărbați de toți”.

6. „În urmă, Pavel a intrat în sinagogă, unde vorbea cu îndrăzneală timp de trei luni”, dovedindu-le că Isus este Fiul lui Dumnezeu. Unii Iudei s'au împotrivit lui Pavel, deci el a părăsit sinagoga iudaică luând cu el pe ucenicul său, și în fiecare zi vorbea în școala unuia care făcea parte dintre neamuri. „Lucrul acesta a ținut doi ani”.

7. „Și Dumnezeu făcea minuni nemăpomenite prin mâinile lui Pavel; până acolo că peste cei bolnavi se puneau ștergare sau marame, cari fuseseră atinse de trupul lui, și-i lăsau boalele, și eșiau afară din ei duhurile rele”.

8. Oarecari dintre Iudeii necredincioși gândiau că ei ar putea alungă spiritele rele dacă cheamă asupra lor numele lui Isus după cum făcea Pavel. „Ceice făceau lucrul acesta erau șapte feciori ai lui Sceva, un preot Iudeu din cei mai de seamă. Duhul cel rău le-a răspuns: „Pe Isus îl cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi, cine sunteți?” Și

omul in care era duhul cel rău, a sărit asupra lor, i-a biruit pe amândoi, și i-a schingiuit in așa fel că au fugit goi și răniți din casa aceea.

9. „Lucrul acesta a fost cunoscut de toți Iudeii, de toți Grecii cari locuiau in Efes, și i-a apucat frica pe toți; și numele Domnului Isus era proslăvit“. Mulți au crezut și și-au mărturisit păcatele.

10. In Efes erau mulți vrăjitori. Aceștia pretindeau că au puterea să facă minuni. Ei erau oameni netemători de Dumnezeu, și Satan ii ajută să facă minunate și nemai-văzute înșelătorii cu cari amăgeau pe oameni. Ei aveau cărți scumpe pe cari le studiau ca un ajutor in lucrarea lor rea.

11. Unii dintre acești vrăjitori au ascultat pe Pavel până ce au crezut și ei in Isus. Atunci ei au dorit să se întoarcă dela căile lor rele. Intr'o zi au adus cărțile lor cele rele și le-au ars cu multă bucurie in fața tuturor oamenilor. „Prețul lor s'a socotit la cincizeci mii de arginți“. Aceasta insemnă o sumă foarte mare de bani. Cărțile acelea nu erau ca acestea pe cari le avem noi azi, ci erau suluri de pergament, pe cari eră scris foarte frumos cu mâna, și costă mulți bani.

12. Noi nu putem incepe să servim pe Isus dacă nu îndepărtăm lucrurile rele la cari ținem. Trebuie să renunțăm la plăcerile noastre, și să nu mai facem fapte rele. Trebuie să ne luăm din timpul nostru pentru a ajuta pe alții. Banii, pe cari am vrea să-i cheltuim

pentru plăcerea noastră, să-i dăm spre a fi de ajutor lucrării lui Dumnezeu. Când cineva este gata să renunțe la unele lucruri pentru a fi creștin, aceasta e dovadă că este cu adevărat plin de răvnă.

Intrabări.

1. Unde a stat Pavel câțva timp? Ce a făcut apoi?

2. Pe cine ridicase Domnul? Cine a venit la Efes? Pe cine auzise Apolo predicând?

3. In ce loc din Efes a început Apolo să predice? Cine l-a auzit? Ce au făcut ei?

4. Ce a făcut Pavel?

5. Ce a istorisit Pavel complet? Ce s'a întâmplat?

6. Cât timp a continuat Pavel să vorbească in sinagoga Iudeilor? Ce le dovedea? Ce a fost nevoia Pavel să facă din pricina Iudeilor? După aceea unde vorbea el in fiecare zi? Cât timp a rămas acolo?

7. Ce făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel? Cum se vindecau bolnavii?

8. Ce gândiau unii dintre Iudeii necredincioși? Dar ce s'a întâmplat?

9. Care a fost urmarea acestei întâmplări?

10. Ce categorii de oameni se află in Efes? Ce știi despre ei?

11. Ce s'a întâmplat cu acești vrăjitori? Ce au făcut ei după ce au crezut in Isus?

12. Care sunt acele lucruri pe cari trebuie să le părăsim dacă vrem să servim lui Isus? Cum arată cineva că este plin de răvnă in dorința de a ajunge creștin.

CURIERUL

Intrebări

La cari Cetitorii revistei „Curierul Misionar“, sunt rugați să caute răspunsurile in Biblie și să ni le trimeată.

Ce cuvinte profetice de îmbărbătare, sunt amintite de șase ori in Noul Testament?

Ce cuvinte profetice de intristare sunt amintite in Noul Testament de șase ori?

In care parte a Scripturii sunt amintite diferite proverbe?

COMBINAȚIE DE SILABE.

I. Se dau următoarele 26 silabe:

am-ar-ba-na-el-an-ta-și-ai-me-le-una-
-ne-hoi-ri-ba-oi-da-le-hi-ge-ve-an-mi-
-iot-te.

II. Prin combinarea literelor lor să se alcătuească următoarele 8 cuvinte:

1. Patriarh in V. T.; 2. Discipol al Domnului; 3. Părintele unui rege din V. T.; 4. Un nume al Domnului; 5. Cetate in Vechiul Testament; 6. Profet in Vechiul Testament; 7. Un cuvânt in Mat. 24, 14; 8. Ucenic in Noul Testament.

A. H.

Răspunsurile

La întrebările din „Curierul Misionar” No. 1 (1927).

21. Neem. 3, 8 și Fapte. 19, 24.
22. Cei peste 40 de oameni din Fapte. 23, 12, 13.
23. In Atena: Fapte. 17, 23.
24. Regele Tirului: Ezech. 28, 3.
25. Mat. 19, 19; 22, 39; Marc. 12, 31; Luca 10, 27; Rom. 13, 9; Gal. 5, 14.
26. Nunta din Cana: Ioan 2; Pescuirea minunată: Luc. 5, 4—6; Potolirea furtunii: Luc. 8, 24; Săturarea celor 5000 oameni: Ioan 6, 1—15; Idem a celor 4000 de oameni: Marc. 8, 1—9; Blestemarea smochinului: Mat. 21, 17—19; O pescuire mai intensă: Ioan 21; Tributul templului: Mat. 17, 27.
29. Caleb: 4 Moisi 13, 6; 1 Cron. 2, 18. Ioab: 1 Cron. 4, 14; Ezra 2, 6; 2 Sam. 2, 13. Iosif: 1 Moisi 30, 24; Mat. 1, 16; 27, 57; Fapte. 1, 23. Osea: 1 Cron. 27, 20; Neem. 10, 23; 4 Moisi 13, 16; 2 Regi 15, 30; Osea 1, 1. Ioaş: Jud. 6, 11; 1 Regi 22, 26; 1 Cron. 4, 22; 12, 3; 3, 11; 2 Regi 13, 9. Ionatan: Jud. 18, 30; 2 Sam. 15, 36; 21, 21; Ier. 37, 15; 40, 8; Neem. 12, 11; Ezra 10, 15.

No. 27, 28 și 30 rămân pentru rezolvare și in numărul acesta, deoarece nu s'a primit rezolvarea lor.

Au rezolvat pe jumătate: Enoch Stefanian și Ioan Zbarcea, Euf. Săvescu, *București-Labirint*; Victor Bălbăie și Galina Apostolescu, *Buciumeni-Dâmbovița*.

Au rezolvat mai puțin de jumătate: Fică Dumitrescu, Stan Niță, *Cioara-Doicești, Brăila*; Fb. D. Răceală și Fl. Fl. Turturică, *Băduleasa-Teleorman*; A. C. I. Manicaticide,

București-Nord; Ionel Grigorescu, *București-Popa-Tatu*; Tincuța I. Stănescu și Maria P. Mărăcine, *Pitești*; Oprica Stoicea, *T. Măgurele*; Stancu Șt. Ivăncică, *Putineiu-Teleorman*; Polixenia Panaitescu, *Galafi*; Al. Mioian, *Bârlad*; Ioan Mânzăteanu, *Poenesht-Vaslui*; E. Rusănescu, Gheorghită Edu, *Bălcești-Vâlcea*; S. Ciobanu, *Ologi-Teleorman*; Alex. C. Iancu, *Spălăret-Teleorman*; Ion N. Dumitru și Andrei N. Dumitru, *Pârlita-Teleorman*; Vintilă C. Ionescu; Georgică C. Ionescu, *Putineiu-Teleorman*; Maria Hotăran, *București-Labirint*; Ioan Oprîș, *Răcari-Dâmbovița*; Ion I. Văcaru, *Pitești*; Vasile Postu, *Huși*; Lizica Negoită și Ecat. Berbecaru, *Ploești*; Ion S. Branză, *Aricești-Prahova*; Ioan Crișan, *Botfetu-Bihor*.

Atragem atențiunea Onoraților noștri Ceteritori, abonați și tuturor persoanelor cari trimit sume, să specifice fie prin scrisoare fie in dosul cuponului dela mandat, scopul pentru care trimete suma la Editura Cuvântul Evangheliciei.

Caut post de manufacturist pentru fiul meu. Sabatul liber. Adresa: Constantin Părvu, Caransebeș, str. Ovid No. 66.

Lucrez stupi sistematici (Dadaut Blat) American cu 30 rame. Prețul 1100 lei. Jumătate din preț se va trimite odată cu comanda, iar restul prin ramburs la primirea obiectului. Dela 10 bucăți in sus se face reducere. Adresa: Dumitru Timofte, Tg. Frumos, Str. I. Tesaru No. 5, Jud. Iași.

Se caută o femeie cunoscând bucătăria, și încă una pentru menaj; amândouă fără bărbat. Salariu bun, familie franceză. D-na Verglas, Precupeții-Vechi No. 10 Loco.

Se caută doi bătrâni, soț și soție, pentru a îngriji o gospodărie la țară. Informații: Str. Sf. Vineri 20. Lucia.

Necrolog.

Sora **CATINCA GH. ȚONU** în etate de 67 ani din Com. Torcești, jud. Tecuci, a adormit la 4 Ianuarie a. c. în speranța învierii dreptilor. A fost o membră vie în credință.

Inhumarea a avut loc în cimitirul Comunal. Credem s'o vedem în Împărăția lui Dumnezeu la venirea Mântuitorului.

Focșani

Al. Petrescu.

Fratele **DUMITRU GOGONEAȚĂ**, membru la Com. Braniște, jud. Vlașca, a fost chemat la odihnă de Domnul la 22 Dec. 1926. A rămas statornic în credință până în ultimul moment. În urma sa rămân 5 membrii din familie hotărâți să urmeze Domnului.

Inhumarea a avut loc la 24 Dec. 1926 în cimitirul A. Z. Ș. din Braniște, participând multă lume.

Sperăm să-l revedem în rândul celor transformați în mărire la a doua venire a Domnului.

București.

Vlad Mocanu.

Fr. **PAVEL GHIB** din Com. Somoșches, jud. Arad, după o scurtă suferință a adormit în Domnul la 25 Decembrie 1926. În tot timpul vieții a dovedit cu prisosință credința prin fapte.

La inmormântare s'au rostit cuvântări ocazionale și a participat multă lume.

Familia și noi toți credem că-l vom vedea la învierea cea dintâi a dreptilor.

Cermeiu.

Ban Pavel.

Fratele **CONSTANTIN DINESCU** membru activ al Com. București-Belu, în etate de 80 ani, a fost chemat de Domnul la odihnă pe ziua de 27 Decembrie 1926.

A fost unul din cei mai vechi adventiști; primise credința acum 22 ani, în 1904, și a rămas credincios în toate până la sfârșit.

Inhumarea a avut loc pe ziua de 29 Decembrie 1926, luând parte frați și surori.

Rămânem încredințați că îl vom vedea la învierea celor drepti.

București.

David Făurescu.

Sora **MARIA TOMESCU**, membră a Comunității București-Labirint, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 17 Ianuarie a. c.

Inmormântarea a avut loc în ziua de 20 Ianuarie a. c.

David Făurescu.

STRAJA DIMINEȚII.

Martie 1927.

Liberează de păcate.

1. Ioan 8, 34.
2. Ioan 8, 36.
3. Rom. 6, 14.
4. Rom. 6, 17, 18.
5. Rom. 8, 2.

15. Rom. 5, 26.
16. Fept. 13, 39.
17. Ebr. 10, 10.
18. Ebr. 13, 12.
19. 1 Cor. 1, 30.

Mijlocește.

Crează din nou.

6. 2 Cor. 5, 17.
7. Ioan 5, 5.
8. Efes. 2, 10.
9. Efes. 4, 24.
10. Col. 2, 12.
11. Gal. 1, 4.
12. 1 Cor. 6, 14.

20. 1 Ioan 2, 2.
21. Ebr. 7, 25.
22. Rom. 8, 31.
23. Ebr. 9, 24.
24. Ebr. 8, 1.
25. Ebr. 4, 14.
26. Ebr. 4, 15.

Iubește pe păcătos.

Îndreptățește și sfințește.

13. 1 Cor. 6, 11.
14. Rom. 5, 1.

27. Ioan 13, 1.
28. Ioan 15, 9.
29. Ioan 10, 11.
30. Apoc. 1, 5 ult. p.
31. Ioan 15, 12, 13.

„Curierul Misionar”

Foie lunară.

Director: **P. P. PAULINI**

Membru: **ȘT. DEMETRESCU**

Edit. și Red. resp.: **D. FLOREA**

Prețul unui număr Lei 8.—Abon. pe un an Lei 96.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.
